

דף ה.

עין משפט א.

או"ח סימן שסח סעיף ד

ה. ו. מותר להשתמש מתחת לקורה שעשו אותה לתיקון המבוי, וה"ה כנגד הלחי^ש, והוא בפתוח לר"ה, אבל בפתוח לכרמלית אסור להשתמש שם משום שזה מצטרף לכרמלית שאצלו, שמצא מין את מינו ונעור^ת.

עין משפט ג.

או"ח סימן שסח סעיף ב

עין לעיל דף ד: עין משפט אות ח

עין משפט ה.

או"ח סימן שסח סעיף א

א. מבוי שנפרצה בו פרצה בצדו כלפי ראשו סמוך ללחי או לקורה, אם נשאר עומד בראשו פס רחב ארבעה טפחים^א מותר לטלטל בתוכו, ובלבד שלא תהיה הפרצה יותר מעשר אמות^ב כי אז צריך צורת הפתח או לסתום הפרצה.
אם לא נשאר פס ארבעה טפחים אסור לטלטל בו^ג, אא"כ היתה הפרצה פחות מג' טפחים^ד.

ש. מגמ' עירובין ח'. וי"א דאם יש במקום הלחי שיעור של ד' טפחים על ד' טפחים או יותר המקום נחשב לכרמלית ואסור להוציא ממנו לר"ה, או להכניס ממנו לרה"י, ויש מקילין גם בזה ולא מחלקים, מ"ב אות כ"ה.

ת. משא"כ בפתוח לר"ה דאין זה מינו ובטל המקום לגבי פנים שהוא רשות היחיד. מ"ב אות כ"ו.

ובספר אליה רבה מצדד להשתמש תחת הקורה גם בפתוח לכרמלית. שם במ"ב אות כ"ז.
א. עירובין ה', שאז עדיין נשאר שיעור חשוב במבוי, ולכן לא בטל הפתח הגדול שנוצר, ואף שבעינן שיעור אורך מבוי לא פחות מד' אמות כמ"ש בסי' ס"ג סעיף כ"ו, היינו בנעשה המבוי מתחלה, אבל כאן שכבר היה מבוי אלא נסתר, די בד' טפחים שנשאר ממנו, מ"ב אות ב'.

ב. דעד עשר אמות הוי פתח.

ג. אף דהפרצה פחות מעשר אמות והוי פתח, כאן חוששין שמא בני ר"ה יעזבו פתח המבוי וילכו בפתח זה לקצר דרכם ויבטלו תיקון הלחי והקורה, מ"ב אות ד'.

ד. דאז הוי כסתום מדין לבד.

עין משפט ו.ז.

או"ח סימן שסג סעיף כו
עין לעיל דף ד: עין משפט אות ח

דף ה:

עין משפט א.ב.ג.ד.

או"ח סימן שסג סעיף יב

יג. לחי העומד מאליו, אפי' סמכו עליו מע"ש, אם המבוי רחב יותר משמונה אמות^ה, והלחי בולט לתוכו ארבע אמות שזה שיעור כותל^ו אין בכך היכר שהוא ללחי, ואינו נידון כלחי וצריך לחי אחר להתירו, ויעמידנו ברוח שכנגדו, ואם ירצה להעמידו אצל הלחי העומד מאליו של ד' אמות יעשה אותו יותר עבה או יותר דק כדי שיהיה ניכר שהוא לשם לחי.

הגה: ואם העמידו לשם לחי, אפי' רחב ד' אמות^ז כשר כי יש לו קול שתיקנו לשם לחי.

- ה. אבל ח' אמות אין צריך תיקון אחר דהרי עומד מרובה על הפרוץ.
ו. ויצא מתורת לחי, ושם כותל מבוי עליו, וצריך לחי אחר לפתח המבוי להתירו, ועיין במ"ב אות מ'.
ז. או יותר מזה, דמשום שהוסיף בפתח המבוי בסתימתו לא גרע בזה מלחי דעלמא, מרש"י שם ט"ו.